

Sesijas dokuments

B8-0167/2019

11.3.2019

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/
Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos
paziņojumu,

saskaņā ar Reglamenta 123. panta 2. punktu

par stāvokli Nikaragvā
(2019/2615(RSP))

*Ernest Urtasun, Bodil Valero, Barbara Lochbihler, Jordi Solé, Josep-Maria
Terricabras, Florent Marcellesi, Tilly Metz, Molly Scott Cato, Bart Staes*
Verts/ALE grupas vārdā

**Eiropas Parlamenta rezolūcija par stāvokli Nikaragvā
(2019/2615(RSP))**

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Nikaragvu, jo īpaši 2008. gada 18. decembra¹, 2009. gada 26. novembra², 2017. gada 16. februāra³ un 2018. gada 31. maija rezolūcijas⁴,
 - ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) 2018. gada 2. oktobra deklarāciju ES vārdā par stāvokli Nikaragvā,
 - ņemot vērā Padomes 2019. gada 21. janvāra secinājumus par Nikaragvu,
 - ņemot vērā PV/ AP runaspersonas 2019. gada 1. marta paziņojumu par nacionālā dialoga atsākšanu Nikaragvā,
 - ņemot vērā Amerikas Cilvēktiesību komisijas (*IACHR*) aicinājumu paredzēt nosacījumus, kas dod iespēju izmantot cilvēktiesības Nikaragvas 2019. gada 28. februāra dialoga laikā,
 - ņemot vērā tā *ad hoc* delegācijas sniegto informāciju Nikaragvā, kas tur uzturējās no 2019. gada 23. līdz 26. janvārim,
 - ņemot vērā ES un Centrālamerikas 2012. gadā noslēgto asociācijas nolīgumu,
 - ņemot vērā ES stratēģijas dokumentu un daudzgadu indikatīvo programmu 2014.–2020. gadam attiecībā uz Nikaragvu,
 - ņemot vērā 2004. gada jūnijā pieņemtās un 2008. gadā atjauninātās ES Pamatnostādnes par cilvēktiesību aizstāvjiem,
 - ņemot vērā Nikaragvas konstitūciju,
 - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā kopš 2018. gada 18. aprīļa sociālo protestu uzliesmojums sakarā ar plānotajām Nikaragvas sociālā nodrošinājuma sistēmas reformām un arvien autokrātiskām prezidenta pāra *Daniel Ortega* un *Rosario Murillo* valdīšanas tendencēm ir pasliktinājis situāciju Nikaragvā, izraisot nopietnu un tālejošu krīzi, jo *Ortega*s režīms ir reaģējis ar nepieredzētu vardarbību un represijām, izmantojot paramilitārus spēkus un nemieru apspiešanai paredzētus spēkus, kā arī regulārus drošības spēkus;

¹ OV C 45E, 23.2.2010., 89. lpp.

² OV C 285E, 21.10.2010., 74. lpp.

³ OV C 252, 18.7.2018., 189. lpp.

⁴ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0238.

- B. tā kā neapmierinātības un atklāta konflikta papildu iemesli ietver uz eksportu orientētu ieguves darbību straujais pieaugums kalnrūpniecības, cukurniedru un palmu eļļas nozarē, kā arī lopkopības nozarē un divus okeānus savienjoša kanāla būvniecības projekta īstenošanu, kura dēļ notiek pārcelšanās un tiek nodarīts neatgriezenisks kaitējums videi, un pret šīm darbībām vērstu protestu atkārtota apspiešana;
- C. tā kā, ņemot vērā šo represīvo reakciju, saskaņā ar pieejamo informāciju vairāk nekā 400 cilvēku ir nogalināti, vairāk nekā 3000 cilvēku ir ievainoti, daudzi cilvēki ir pazuduši vai nosūtīti uz cietumu, kur lielākā daļa no viņiem tiek paturēti ieslodzījumā drausmīgos apstākļos, un daudzi atrodas trimdā;
- D. tā kā studenti, zemnieki, bijušie *FSLN* locekļi, ekoloģijas aktīvisti un citi aktīvisti joprojām atrodas ieslodzījumā apsūdzībā par terorismu, šķēršļu likšanu sabiedriskajiem pakalpojumiem un sabotāžu un laupīšanām pastiprinošos apstākļos, jo piedalījušies miermīlīgās demonstrācijās, un tiesas process ir paredzēts 2019. gada 1. aprīlī;
- E. tā kā krīzes laikā sievietes ir īpaši neaizsargātas; tā kā tikai laikposmā no 2018. gada janvāra līdz decembrim vien ir notikuši 55 feminicīdi, kā liecina nevalstiskās organizācijas *Catholics for Choice* Nikaragvas nodaļas sniegtā informācija; tā kā saskaņā ar saņemto informāciju šādi feminicīdi ir pat daudz nežēlīgāki nekā iepriekšējos gados un galvenokārt tika izdarīti grupās;
- F. tā kā 2017. gada jūnijā Nikaragvas Nacionālā asambleja pieņēma grozījumus Vispārējā likumā pret vardarbību pret sievietēm, kuros feminicīda definīcija tika mainīta, attiecinot to uz privāto sfēru un uzskatot, ka tas ir nodarījums laulāto starpā, lai gan liela daļa feminicīdu notiek publiskajā telpā;
- G. tā kā saskaņā ar ANO Iedzīvotāju fonda datiem Nikaragva ir viena no Amerikas valstīm, kurā ir visaugstākais jauniešu grūtniecības un māšu nāves gadījumu skaits; tā kā aborti šajā valstī ir aizliegti jebkādos apstākļos;
- H. tā kā 2018. gada 29. novembrī Nacionālā asambleja pieņēma dekrētu par vairāku NVO juridiskā statusa atcelšanu; tā kā saskaņā ar pieejamo informāciju dekrēts ir balstīts uz ārkārtīgi neskaidriem un neprecīziem noteikumiem, bez pienācīga procesa garantijām; tā kā saskaņā ar pieejamo informāciju nodoms ir ierobežot šādas organizācijas un cilvēktiesību aizstāvjus, lai tie nespētu veikt savu likumīgo darbu cilvēktiesību aizstāvēšanai Nikaragvā;
- I. tā kā Nikaragvas valdība diemžēl ir pārtraukusi sadarbību ar Amerikas Cilvēktiesību komisiju (*IACHR*) un tās struktūrām pēc šīs komisijas ziņojuma par Nikaragvu publicēšanas, kā arī ir pārtraukta sadarbība ar ANO Augstā cilvēktiesību komisāra biroju (*OHCHR*); tā kā Nikaragvas valdība ir pavēlējusi arī apturēt Starpdisciplināro neatkarīgo ekspertu grupas (*GGIEI*) misiju;
- J. tā kā 2019. gada 27. februārī Nikaragva paziņoja par 100 ieslodzīto nosacītu atbrīvošanu, kuri bija arestēti kopš 2018. gada 18. aprīļa; tā kā šie ieslodzītie tiek turēti mājas arestā; tā kā drīz pēc tam nacionālā dialoga izveide starp Nikaragvas valdību un opozīcijas pārstāvjiem, kas apvienojušies ar nosaukumu *Alianza Cívica*, norādīja uz pozitīvu notikumu attīstību, lai panāktu krīzes atrisināšanu sarunu ceļā;

- K. tā kā 2019. gada 4. marta vakarā šis nacionālais dialogs tika pārtraukts; tā kā abas puses Katoļu baznīcas klātbūtnē parakstīja programmu nākamajai dienai un 6. martā rīkoja jaunas sarunas, paredzot 28. martu kā dienu sarunu pabeigšanai,
1. stingri nosoda jebkāda veida represijas un kriminālbildības noteikšanu pilsoniskajai sabiedrībai, tostarp presei, kā arī terorisma apkarošanas likumu un nemieru apspiešanai paredzētu spēku izmantošanu, lai cīnītos pret atšķirīgiem viedokļiem Nikaragvā, kā arī nosoda to personu iebiedēšanu, vajāšanu, aizturēšanu un nolaupīšanu, kas piedalījušies opozīcijas protestos;
 2. pauž bažas par pieaugošajiem ierobežojumiem attiecībā uz pilsonisko telpu un citādu viedokļu paušanu; atgādina par tiesībām uz biedrošanās un miermīlīgas pulcēšanās brīvību; uzstāj, ka cilvēktiesību aizstāvjiem vajadzētu būt pirmajiem, kas jāaizsargā, un uz tiem pirmām kārtām būtu jāattiecinā tiesiskums, kā noteikts ES Pamatnostādnēs par cilvēktiesību aizstāvjiem;
 3. nosoda to, ka Nikaragvas Nacionālā asambleja ir atcēlusi vairāku šīs valsts NVO juridisko statusu; uzskata, ka ir steidzami jāatjauno šā dekrēta skarto pilsoniskās sabiedrības organizāciju juridiskais statuss;
 4. aicina PV/AP, Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD) un dalībvalstis nodrošināt, ka tiek pilnībā īstenotas ES pamatnostādnes par cilvēktiesību aizstāvjiem, un paplašināt minēto aizstāvju, jo īpaši sieviešu cilvēktiesību aizstāvju, aizsardzību un atbalstu viņiem;
 5. nelokāmi aicina turpināt nacionālo dialogu, pamatojoties uz abu pušu parakstītu programmu, pārredzamā, iekļaujošā un konstruktīvā veidā, lai sagatavotos plaši atbalstītam risinājumam attiecībā uz pašreizējo daudzveidīgo krīzi;
 6. uzskata, ka pašreizējo krīzi var risināt un atrisināt tikai ar mierīgu dialogu starp Nikaragvas valstspiederīgajiem un ar sarunām par institucionālo reformu, ietverot vēlēšanu iestādes; atkārtoti apstiprina, ka ES ir gatava vajadzības gadījumā darboties kā vidutājs;
 7. aicina nekavējoties atbrīvot visus nelikumīgi apcietinātos ieslodzītos; prasa pārtraukt sliktu izturēšanos pret apcietinātajām personām, sniegt medicīnisko aprūpi un juridiskas garantijas, kā arī nodrošināt ieslodzījuma apstākļus, kuri atbilstu starptautiskajām humanitārajām tiesībām personām, kas joprojām paliek apcietinājumā, kā arī garantēt pienācīgu un taisnīgu procesu; turklāt atgādina, ka ir pienācīgi jāveic pilnīga, pārredzama un neatkarīga izmeklēšana par visiem tiesību aktu pārkāpumiem, noziegumiem un cilvēktiesību pārkāpumiem, sodot tos, kas atbildīgi par visiem šiem nodarījumiem, un cietušajiem nodrošinot tiesisko aizsardzību;
 8. uzskata, ka valsts komisija patiesības noskaidrošanai, kuru varētu atbalstīt starptautiskie eksperti, būtu labākais veids, kā nodrošināt saukšanu pie atbildības par visiem cilvēktiesību pārkāpumiem, pārvarēt nesodāmību un atjaunot uzticēšanos, lai panāktu izlīgumu;
 9. uzstāj, ka tādām starptautiskām organizācijām kā *IACHR* un tās īpašajam uzraudzības mehānismam Nikaragvā (*MESENI*), ANO struktūrām un *GIEI* ir jāļauj atgriezties

Nikaragvā un jāatjauno tās, kā arī ir jānosaka to atgriešanās nosacījumi;

10. uzsver, ka ir jāatceļ visi pasākumi, kas bija vērsti pret pilsoniskās sabiedrības organizācijām un neatkarīgiem plašsaziņas līdzekļiem, lai tos slēgtu, piemēram, aktīvu konfiskācija;
11. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/ Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu parlamentiem un valdībām, Nikaragvas valdībai, Centrālamerikas parlamentam, Amerikas Cilvēktiesību komisijai un Eiropas un Latīņamerikas Parlamentārās asamblejas līdzpriekšsēdētājiem.